

Zgodba

Vse življenje sem si želela biti učiteljica. Že zelo majhna deklica sem se igrala tako, da sem poučevala svoje punčke, mlajšega brata ... Navdih mi je bila očetova sestra, teta Danica. Tako sem postopno od srednje vzgojiteljske šole, pedagoške akademije izobraževanja končala PF, smer razredni pouk in v vzgoji in izobraževanju preživela 40 let na različnih delovnih nalogah od vrtca so osnovne in delno tudi srednje šole.

Potem pa ... Kaj delati, ko se upokojiš pri 60-tih, polna elana, moči, izkušenj in želje, da bi še delala na področju, kjer sem neskončno uživala vse poklicno življenje? Za to možnost sem povprašala kolegico na RIC v Novo mesto. Hitro sem dobila pozitiven odgovor in tako začela s poučevanjem Romov v šoli za odrasle.

Spomnim se, da sem prvi šolski dan pričakala tako, da to noč skoraj nisem zatisnila očesa. Dopovedovala sem si, da imam vendar toliko izkušenj ... Kako bo? Prve ure so bile načrtovane optimistično z veliko delovnih nalog. Kmalu sem ugotovila, da bo potrebno nekaj spremeniti.

Zanimivo se mi je zdelo, da se želijo veliko pogovarjati o različnih temah od zdravja, kuhanja, urejanja okolja, senzacionalnih novicah, smrti in razlogih zanjo.

Ob pogostejših prehladnih stanjih in odsotnosti od pouka zaradi tega sem ugotovila, da zelo radi sežejo po zdravilih in da ne poznajo možnosti dodatnega zdravljenja s čaji, kljub temu da živijo na obrobju naselij, v stiku z naravo travnika in gozda. Presenetilo me je, da ne poznajo imen določenih rastlin in njihove uporabnosti.

V nadaljevanju smo se pogovarjali o zdravju in posledično o rastlinah, ki jih lahko uporabljajo v obliki čaja vsak dan in si tako krepijo zdravje. Povedali so mi, da raje obiščejo trgovine ali lekarn, o kjer kupujejo že narejene čaje.

Takrat sem se odločila, da je to področje, kjer jih lahko izobrazim. Iz spodaj omenjene knjige Marije Treben sem jim prebrala nekaj člankov o zdravstvenih težavah ljudi in pospešeni rešitvi le-teh s pomočjo rastlin. Poudarila pa sem, da morajo v težjih primerih obiskati zdravnika.

Za motivacijo udeležencev sem jim prinesla šopek nabranih zdravilnih rastlin in jim tako zagotovila, da so jih videli, povohali, potipali.

Povedala sem jim, da vsak dan zjutraj pijem doma pripravljen čaj, ki me poživljuje ter me napolni z ljubeznijo do sonca, ki jih vsebujejo takrat že posušene rastline. Potem sem jim pokazala mešanico čaja, ki so si jo ogledali in povohali. Ugotovili so, da najbolj dišita bezeg in materina dušica. Čudili so se smrekovim vršičkom, ki so jih prepoznali, in že smo se pogovarjali o vlogi vršičkov pri kašljanju. Ugotavljali so, da je vse za nekaj, ki pomaga pri boleznih.

Predstavila sem jim postopek nabiranja in sušenja rastlin, primernih za vsakodnevno pitje čaja. Recept sem povzela po zeliščarici, Mariji Treben, ki je napisala knjigo ZDRAVJE IZ BOŽJE LEKARNE, založbe Mavrica (družinski čaj).

Največji izziv zame pa je nastopil takrat, ko sem jim razdelila učne liste za branje z razumevanjem in nalogami iz slovnice. Ker sem že prej zaznala velike težave pri razumevanju besedil – učenci so se v besedilu ponavadi izgubili in niso znali pravilno odgovarjati na zastavljena vprašanja. Pomislila sem, da bi jim besedila napisala tako, da bi bila vsebinsko med seboj ločena po barvah. Na enak način sem napisala tudi vprašanja. Tako so po prebranem vprašanju iskali odgovor nanj v besedilu enake barve. Ta metoda se je izkazala za zelo uspešno. Udeleženci so zaznali uspeh in se niso več branili branja besedil. Rekli so mi, da jim je tako lažje najti odgovor ter da so besedila privlačnejša. Izrazili so željo po barvnih besedilih tudi v prihodnje.

Uro smo zaključili tako, da smo skupno pripravili skodelice, vklopili grelnik vode, v vrč dali posušena zelišča in jih prelili z vročo vodo. Tako smo okusili, kako dober čaj nam lahko dajo drobne cvetlice, ki jih v travi komaj opazimo. Obogatili smo ga še z bezgovim sirupom, ki ga bomo tudi naredili.

Udeleženci so kazali resnično voljo za delo, saj se jim je okrepila samozavest, da zmorejo prebrati na videz » zoprno besedilo«, ga razumeti, napisati odgovore. Izjemno so bili tudi veseli, da so ob koncu učne ure lahko sodelovali v pripravi čaja, ga okusili in spoznali, da lahko po vsakem delu, četudi je naporno, ob koncu uživajo.

Spoznala sem, da je takšna metoda dela – barvana besedila, ki so podprta iz življenja udeležencev – pomembna tudi zaradi tega, ker udeležencem na ta način, zlasti v začetku izobraževanja in s šibko tehniko branja in posledično razumevanja besedil, daje več volje za delo, so zanj motivirani, ker so uspešni in tako dobivajo pozitivno samopodobo o sebi.

Pomembno se mi zdi, da pri tem uporabijo vsa svoja čutila in da preko njih zaznavajo postopke, sprejemajo nasvete, zahteve in tako udeležijo svoja načrtovana pričakovanja – opravljanja izpitov glede na njihov osebni letni načrt izobraževanja.

Darja Cimerman, učiteljica razrednega pouka